

Nieuwbouw ondanks netcongestie

[Boudewijn Elsinga](#)

“Voor deze woonwijk is geen ruimte”. Deze onheilspellende boodschap speelt in mijn achterhoofd als ik het immense weiland in mij opneem waar de huizen moeten verrijzen. Ik was in de buurt om de plek ook eens van dichtbij te zien en niet alleen via het computerscherm.

Het ruimtegebrek is niet fysiek van aard, maar het ontbreekt aan netcapaciteit. *Niet alle jacuzzi's kunnen straks tegelijk aan.* Omdat we tegenwoordig aardgasvrij bouwen en olievrij rijden, is er veel elektriciteit nodig in een nieuwe woonwijk. Vaak ook tegelijkertijd. Het gaat om enkele duizenden woningen, hard nodig in deze tijd van woningtekort, die wel eens de druppel zouden kunnen zijn, waardoor de emmer van de lokale netbeheerder overstroomt.

Hoe voorkomen we dit?

Het water is nodig: woningzoekenden hebben dorst. Kunnen we misschien via een slangetje wat water aftappen naar een emmer vlakbij? Kunnen we misschien een klein emmertje ernaast zetten en het water daarin doen? Of moeten we geduld hebben en wachten tot er een grotere emmer is? In Nederland zijn alle emmertjes met elkaar verbonden. Er mogen niet zomaar emmertjes bijgezet worden, want het water moet wel vrij kunnen stromen. Het liefst naar de plek met de laagste (consumenten)prijs. De emmer vlakbij is ook bijna vol; bovendien is dat ene slangetje best smal. Kunnen we niet tijdelijk wat water in een bekertje bewaren voor momenten dat er even wel wat ruimte is?

CE Delft heeft recent een onderzoek gedaan voor een middelgrote gemeente naar manieren om een woonwijk te realiseren, waar momenteel geen ruimte voor lijkt te zijn. Een versnellingsopgave waarbij voorbij de gebaande paden gedacht moet worden. Kan de wijk als losstaand netwerk (eiland) opereren? Dat blijkt technisch en vooral regeltechnisch erg lastig. Aansluiten op een nabijgelegen onderstation via een tijdelijke kabel zou met batterijen, zonnepanelen en een dieselaggregaat misschien wel kunnen. De afweging zit hem dan in tijdelijk accepteren dat er een groot dieselaggregaat in het weiland staat met een megabatterij ernaast. Dan kunnen er wel nieuwe woningen komen.

Dit voorbeeld illustreert de huidige tijdgeest in mijn ogen perfect: we willen heel veel, maar we hebben ons er niet goed op voorbereid. Nu lopen we tegen grenzen aan. Als ik naar de slootjes in en om het weiland kijk, denk ik bij mijzelf: Nederland is groot geworden van het leven met het water en door samenwerking aan te gaan in het beheer ervan. Het zou toch mooi zijn als we met deze mentaliteit ook de problemen op het elektriciteitsnet op kunnen lossen?